Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

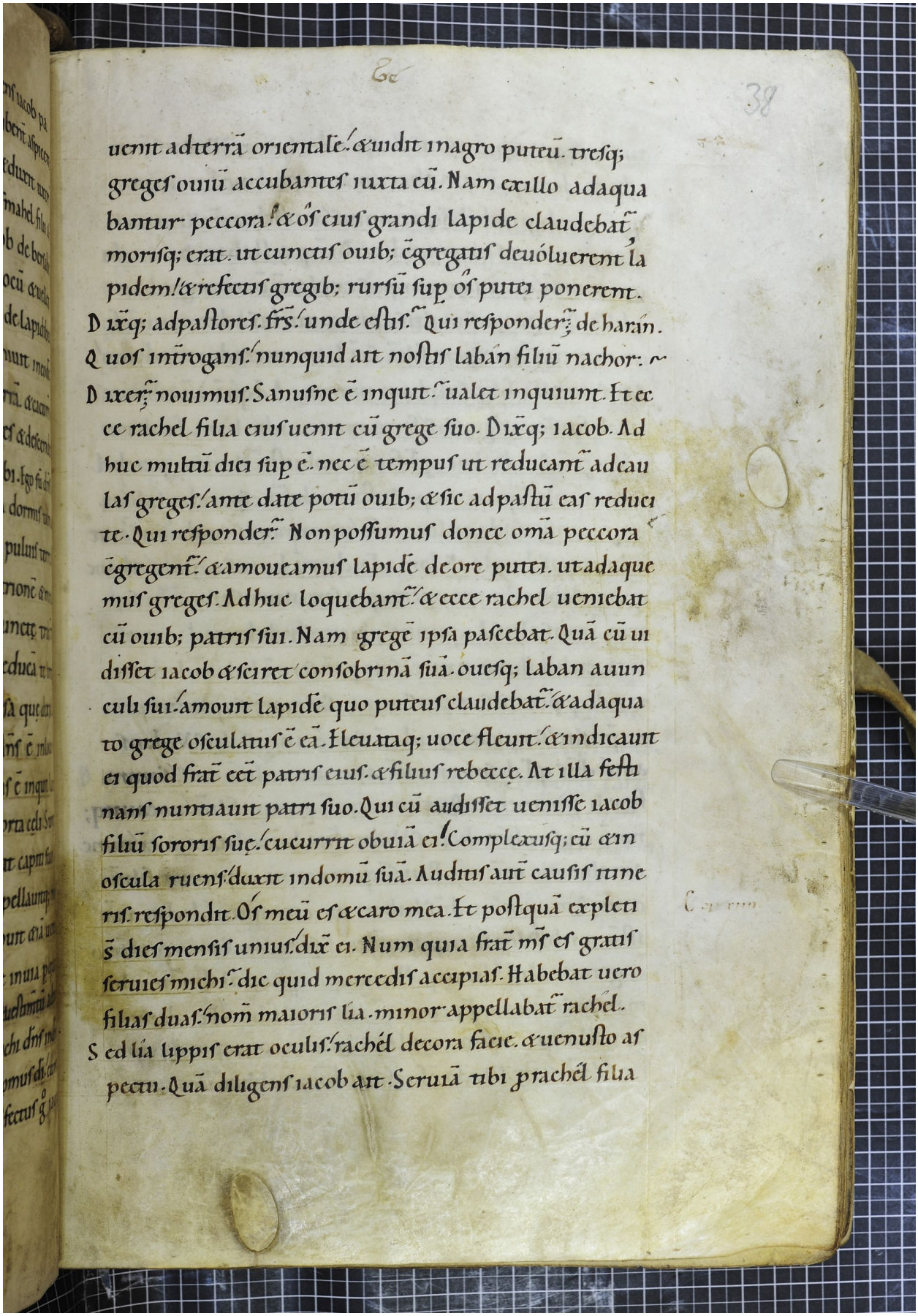

uenit adterrā orientale. & uidit in agro puteū. tresq;
greges ouiū accubantes iuxta eū. Nam ex illo adaqua
bantur pecora. & os eius grandi lapide claudebat.
morisq; erat. ut cunctis ouib; egregatis deuóluerent la
pidem. & refectis gregib; rursū sup os putei ponerent.
Dixq; adpastores. frs. unde estis. Qui responderūt de haran.
Quos introgans. nunquid ait nostis laban filiū nachor.
Dixerūt nouimus. Sanusne ē inquit. ualet inquiunt. Et ec
ce rachel filia eius uenit cū grege suo. Dixq; iacob. Ad
huc multū diei sup ē. nec ē tempus ut reducant adcau
las greges. ante date potū ouib; & sic adpastū eas reduci
te. Qui responderūt Non possumus donec omā pecora
egregent. & amoueamus lapide de ore putei. ut adaque
mus greges. Adhuc loquebant. & ecce rachel ueniebat
cū ouib; patris sui. Nam gregē ipsa pascebat. Quā cū ui
disset iacob & sciret consobrinā suā. ouesq; laban auun
culi sui. amouit lapide quo puteus claudebat. & adaqua
to grege osculatus ē eā. Eleuataq; uoce fleuit. & indicauit
ei quod frat̄ eet patris eius. & filius rebecce. At illa festi
nans nuntiauit patri suo. Qui cū audisset uenisse iacob
filiū sororis suę. cucurrit obuiā ei. Complexusq; eū & in
oscula ruens. duxit indomū suā. Auditis aut̄ causis itine
ris. respondit. Os meū es & caro mea. Et postquā expleti
s̄ dies mensis unius. dixit ei. Num quia frat̄ ms̄ es gratis
seruies michi. dic quid mercedis accipias. Habebat uero
filias duas. nom̄ maioris lia. minor appellabat̄ rachel.
Sed lia lippis erat oculis. rachel decora facie. & uenusto as
pectu. Quā diligens iacob ait. Seruiā tibi prachel filia